

svatodušní posele

2019-XX. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat.“

Skutky 2, 3–4

Hukot z nebe, jako když se žene prudký víchr. Ohnivé jazyky. Zvláštní řeč ve vytržení. Co se to v Jeruzalémě v čase po Ježíšově nanebevstoupení vlastně stalo? V souvislosti s těmito událostmi i ve světle jiných míst v Novém zákoně mluvíme někdy o glosolálii, tajemné řeči, kterou se o židovských letnicích projevil sestoupivší Boží Duch. Často jsme v minulosti přemýšleli, jestli je možné, aby se něco podobného dělo dnes. Někteří křesťané to pokládali za natolik důležité, že byli schopni se dokonce rozejít se svou církví, pokud nebyla ochotna se touto cestou vydat.

Vypadá to, že tato doba už je naštestí za námi. Nezdá se, že by toto téma dnes křesťany – alespoň v naší zemi – nějak zásadně rozdělovalo.

Co je na té zprávě o letnicích události skutečně podstatné a důležité, je to, že židé z diaspor, přicházející na svátky do Jeruzaléma, židé, jejichž mateřským jazykem dávno nebyla aramejšтина jako v Palestině, slyší od místních evangelium právě v jejich jazycích. Učedníci, Galilejci, kteří patrně žádný z těch jazyků svých souvěrců z dalekých krajin nemohli ovládat, najednou těmito jazyky mluví o Božích divech – a oni rozumí. To je svatodušní zázrak. Překonání

jazykového zmatení. Porozumění. A patrně nešlo ani o žádné vytržení, jak by naznačoval ekumenický překlad. Už jen proto, že se v původním textu Skutků takové slovo vůbec nevyskytuje.

Ten div porozumění může mít podobu mnohem civilnější. Třeba když si rozumí křesťané různých konfesí a věroučných směrů. Ve společnosti, ve městě, ve sboru. Když dovedou překonávat svoje rozdělení, svůj odlišný jazyk víry, své odlišné představy o jejich projevech. Když si dovedou naslouchat a přijímat jeden druhého. Když dovedou dát najevo, že mají druhé za důstojnější sebe samých.

A tak tedy tohle přijmeme jako svatodušní výzvu i pro sebe dnes. Ale on vlastně ten směr musí být nejprve opačný. Soslání Ducha je přece Boží dílo! To on působí, že porozumíme evangeliu a otevíráme se druhým. Že s nimi chceme ujít kus společné cesty víry, že se s nimi chceme společně sdílet a taky třeba dokonce slavit večeri u Kristova stolu.

Kěž takto i mezi námi dojde k průlomu Božího Ducha. Ať v našem sboru, ve společenství olomoucké ekumény i kdekoli jinde.

Váš Jan Lukáš, farář

Milí čtenáři červnového Posla,

„ubývá míst, kam chodívá pro vodu má starodávná milá...“ zpívá už roky Hradišťan Pavlicovu píseň Modlitba za vodu. Po dlouhé době jsem ji nedávno slyšela v podání dívenek ze zušky, kam chodí naše děti na klavír. Zahajovaly jejím zpěvem jinak klavírní komponovaný koncert s tématem Voda. Děti klavírního oddělení hrály nej-různější skladby o vodě: zněly nám v uších jarní dešťiky, šplouchaly říčky, řeky i bystřiny, hučelo moře i oceán. Výtěžek z dobrovolného vstupného putoval Člověku v tísní, aby mohl pomáhat tam, kde se vody nedostává. A pan ředitel se v závěru večer v proslovu vrátil k názvu výše zmíněné písně a říkal, že je to taková společná hudební modlitba o vodu i pro nás. Od té doby v Olomouci prší ☺. Já z toho mám radost, aniž bych to dětské hraní brala jinak, než jako připomenutí faktu, že máme mít úctu k Božímu daru přírody, respekt před přírodními zákony, nepokoušení snah „poručit větru, dešti“. Proto mě překvapilo, kolik lidí otrávených deštivým počasím jsem už potkala. „To máme ška-

redě, že?“ „Už aby to přestalo, pořád prší.“ „Nedá se jít kloudně ven.“ Tak a podobně se vyjadřují. A já pořád nadšeně odpovídám, že je to strašně dobře, že si pamatuju loňské spálené lány obilí a kukuřice – ta se snad dokonce místy ani neskřízela. Že z toho i v tom vedru mrazilo. A raduju se ze zeleně, z trávy, kterou už jsem pár let neviděla souvisle růst. A myslím na to, že se občas Boží požehnání přirovnává k dešti. Říkám si, jestli se od něho někdy my sami neodvracíme, podobně jako si neuvědomujeme dar vody. Jestli se nám nechce minimálně roztáhnout deštníky, ale spíš zůstat doma a počkat, až se déšť přezene, než jím nasáknout. Co když chceme, aby Boží požehnání odpovídalo našim představám? Abychom se nemuseli „namočit“? Abychom mohli žít pořád ve slunných dnech bez deště a přitom aby nám stále tekla neomezeně voda z kohoutků?

Raduju se z deště! A kdyby přšlo i v červnu, budu Pánu Bohu pořád vděčná!

Jana Vrajová

2. 6. neděle	09.00	bohoslužby s Večeří Páně	<i>Jan Lukáš</i>
4. 6. úterý	18.00	biblická hodina	
6. 5. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
	13.00	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
7. 6. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
9. 6. neděle	09.00	bohoslužby s VP - Boží hod Svatodušní	<i>Jan Lukáš</i>
	13.00	bohoslužby v DD Chválkovice	
	14.30	bohoslužby v DD Hrubá Voda	
10. 6. pondělí	18.00	ekumenické bohoslužby - pondělí Svatodušní	
11. 6. úterý	18.30	schůze staršovstva	
12. 6. středa	18.00	kurz BETA	
	19.00	Sešlost u Marků	
14. 6. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
16. 6. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
	14.00	sborové odpoledne v Drahanovicích	
18. 6. úterý	18.00	biblická hodina	
20. 6. čtvrtek	13.00	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
	13.45	Seniorklub	
21. 6. pátek	16.00	biblická hodina pro děti	
	18.00	mládež	
23. 6. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>
25. 6. úterý	18.00	biblická hodina	
26. 6. středa	18.00	kurz BETA	
	19.00	Sešlost, terasa Tylova 3	
28. 6. pátek	18.00	mládež	
30. 6. neděle	09.00	bohoslužby	<i>Jan Lukáš</i>

• volejbal každou neděli v 18.00 hod.

V sobotu 29. 6. 2019 ve 13.30 hodin budou v našem kostele oddáni

Gabriela Červenková a Ondřej Holubec

Narozeniny v červnu

4. 6.	Danuše Mačáková	19. 6.	Libuše Jakšičová
5. 6.	Vladimíra Bromová	21. 6.	Miroslav Sřahel
7. 6.	Anna Procházková	25. 6.	Johana Jakubcová
8. 6.	Milada Smýkalová	25. 6.	Zdeněk Raška
8. 6.	Zdeněk Stránský	26. 6.	Emílie Chaloupková
11. 6.	Jarmila Rašková	27. 6.	Jiřina Slavičková
11. 6.	Zuzana Urbancová	29. 6.	Anežka Čermáková
13. 6.	Zdeněk Šebesta	29. 6.	Dan Marek
14. 6.	Květa Láhnerová	30. 6.	Jana Hojná
15. 6.	Ladislav Jalůvka	30. 6.	Pavel Jahoda

Rozloučení

Rozloučili jsme se 5. 5. se sestrou Marií Rajnohovou – 83 let

Ze sborového života

Budoucnost sboru – beseda 28. 4. 2019

Co jsme od besedy čekali? Jestli to, že budou závěry o mnoho určitější, tak toho jsme zatím ještě nedosáhli. Co jsou výhradní úkoly faráře, v čem by mohl být zastoupen laiky, a jak by mohl či měl působnost své činnosti rozšířit, to jsme probrali již na březnové besedě. K tomu v budoucnu nejspíš přistoupí administrace dalších menších sborů, které nebudou již schopny existovat jako samostatné sbory – po dokončené odluce od státu, kdy církev bude bez jakékoli státní finanční podpory. V rozhovoru znovu zaznívala a byla rozšířena představa o náplni práce faráře, a v mnohém také potřeby aktivní součinnosti členů sboru pro dobrou funkčnost sborového společenství. Tam zejména vyplývá potřeba osoby pro kostelnickou funkci a její předpokládaný přínos pro celý sbor, koordinaci činností a zapojení členů sboru, což zatím řešíme větší či menší aktivitou jednotlivců často s problematickou koordinací.

1 – NÁPLŇ PRÁCE FARÁŘE (ROZŠÍŘENÍ)

V návaznosti na minulou besedu byly zmíněny další možnosti rozšíření farářské činnosti, a to i v případě, že bychom požádali o druhého faráře.

Za základní náplň práce faráře je považováno

- kázání, vysluhování
- pastore
- staršovstvo
- spolupráce se sbory a seniorátem
- administrace
- duchovní směřování sboru
- biblické hodiny, děti, seniorklub, mládež
- konfirmace – katecheze
- příprava ke křtu, křest
- svatby, pohřby
- PR sboru
- podíl na ekumeně
- misie

Ze sborového života

Z pohledu bratra faráře i sboru je vhodné uvažovat o těchto výhledových předpokladech:

- Administrace či jiná pomoc slabším sborům.
- Nyní máme tábory pro děti od 1. do 5. třídy, mohli bychom organizovat i tábory pro starší děti. Bylo by pak také možno věnovat víc času mládeži.
- Sbor i sám bratr farář by ocenil, kdyby mohl vykonávat více pastoračních návštěv. V tom cítí deficit.
- Bratr farář by mohl intenzivněji pěstovat kontakty s Diakonií, a věnovat se také spolupráci s Evangelickou konzervatoří.
- Otázka ekumeny není jednoduchá, kromě vnějších podmínek (za komunismu spolupráci napomohl „společný nepřítel“) vyžaduje ovšem i tak více času a energie.
- Rozvoj misie, např. pokračování v kurzech Alfa.

Kromě výše uvedených možností rozšíření a prohloubení činnosti faráře jsme zvažovali i **praktické související otázky**, např.

- aby bylo možno definovat pomoc menším sborům, či sborům, jejichž existence je ohrožena, bylo by dobré pozvat zástupce těchto sborů, aby se sami ke svým potřebám vyjádřili.
- Rovněž tak by bylo dobré myslet na rozdělení kompetencí prvního a druhého faráře. Zazněl návrh pozvat zástupce sborů, kde již dva faráři úspěšně spolupracují (Brno, Ostrava)

2 – ÚKOLY TECHNICKÉ A ADMINISTRATIVNÍ POVAHY

Vzhledem k řadě jiných úkolů spíš technického či administrativního charakteru, jsme mluvili o **další osobě, tradičně to býval kostelník**, která by mohla tyto věci zastávat. Opět jsme vyjmenovali úkoly, které

by takového pracovníka čekaly. Ovšem tyto technické a administrativní úkoly jsou tak různorodé, že by bylo asi těžké najít jednu osobu, která by zastala, či zvládla všechno.

Rovněž tak je to otázka „dosažitelnosti“ takové osoby, tzn. nejen důvěryhodnou osobu najít, ale důležitá by byla i blízkost bydliště.

Některé poznámky a otazníky, o jaké činnosti se jedná:

- úklid, drobné technické práce,
- vyhledávání firem pro práce, na které sbor sám nestačí
- zajišťování podkladů pro technickou komisi
- příprava všeho potřebného důstojně a včas pro bohoslužby – zajistit topení, připravit věci na stůl Páně k bohoslužbám, odemknout kostel (8:15), zapnout výtah, rozsvítit, zkontrolovat mikrofony, zhasnout, vypnout topení, zamknout
- příprava všeho na svatby, pohřby
- otevřít, zavřít, zatopit, vypnout topení na seniorklub, na biblickou hodinu, pro mládež
- otevřít při koncertech, příprava hudebníků, jiné akce v průběhu týdne – nyní zajišťuje pastorační pracovnice
- péče o věžní hodiny
- byla by to práce na celý úvazek?
- služba se orientuje na neděle a večery v průběhu týdne
- nepravidelná pracovní doba
- práce na dohodu?
- vhodné je bydlení blízko kostela, na faře
- kostelník by měl být technicky zdatný
- pokud se místo vytvoří, bude obtížné je zrušit – lidé si odvyknou dělat některé práce dobrovolně
- vždy bude potřeba kombinace práce placené a dobrovolné

Další činnosti, které sbor potřebuje zajistit:

- ozvučení – příprava a údržba mikrofonů –

připravuje se modernizace ozvučení – využití grantu v tomto roce (2019), je potřeba vytvořit tým proškolených, kteří budou mít ozvučení na starost, bude řešen i kamerový systém pro varhaníky - bude potřebná hlavní styčná osoba, na kterou se bude možné obrátit, která bude tým řídit

- dovoz starších bratří a sester na bohoslužby – služba funguje
- sníž v zimním období – na staršovstvu dohodnout, kdo a jak má mít zajištění služby odklizení sněhu na starost

Na rozdíl od hledání jedné osoby, byla vyslovena myšlenka dobře **organizovaných skupinek laiků**, které by měly jednotlivé úkoly na starost, a jejich členové by se v plnění těchto úkolů střídali (podobně jako organizace učitelů NŠ nebo varhaníků a jiných hudebníků), aniž by to vyžadovalo další osoby – ať už duchovní nebo technické.

Asi by bylo možno vydělit **činnosti, které by bylo vhodné proplatit** (např. mytí oken) a ty, které můžeme zvládnout vlastními silami, ale najde se dost ochotných?

Máme před sebou otázku, zda požádat o místo druhého faráře

- ve sboru máme 2 (prozatím 3) ordinované kazatele
- chceme se někam posouvat, rozvíjet sbor, nebo zakonzervovat současný stav?
- žádost o druhé místo faráře na sbor se vyřizuje nějakou dobu, místo nemusí být delší dobu obsazeno
- bude potřebné, aby olomoucký sbor v budoucnosti převzal část odpovědnosti za okolní sbory
- projednání je na staršovstvu
- je potřeba najít ochotné členy sboru, kteří by se o majetek sboru starali, vzali na sebe část zodpovědnosti

Finance – budou hrát významnou roli v rozhodování

- bude olomoucký sbor schopen zaplatit místo druhého faráře?, místo kostelníka?
- malé sbory budou mít odvody do personálního fondu zastropované na 200 tisíc, větší sbory budou muset odvádět vzrůstající částky – mění se původní rozpis odvodů
- sbor by potřeboval investici, která by generovala stálý příjem do rozpočtu sboru

Závěrem

Staršovstvo projednalo postřehy z besedy s tím, že předpokládá uspořádat další besedu s pozváním zástupců se zkušenostmi z práce dvou farářů na jednom sboru. Staršovstvo je toho názoru, že olomoucký sbor by i do budoucna měl být schopen úhrady personálního fondu dvou kazatelů s případným podílem úhrady v budoucnu administrovaných nebo spolupracujících sousedních sborů. V tom případě by byl omezen i rozsah práce pastorační pracovníce. Potřeba zajištění kostelnických prací i s finančním pokrytím je zřejmá. Vyžaduje to však odpovědnou, ve sboru zainteresovanou osobu, kterou zatím nemáme. V současnosti není nutné spěchat se žádostí o druhé farářské místo. Staršovstvo předpokládá rozhodnutí o žádosti (vyžaduje souhlas sborového shromáždění a žádost/návrh pro konvent) nejdříve po další sborové besedě, pro kterou vyzývá členy sboru k širší účasti. Staršovstvo děkuje za jakoukoli vaši ochotnou práci pro sbor, za váš čas, zájem i účast na rozhovorech o budoucnosti sboru. Chceme řešit všechny tyto věci s porozuměním a vaší podporou v naději společné víry, která nás spojuje.

S využitím záznamu **Adély Gabrielové** zpracovali **Ivana Marková** a **Jan Matějka**

Staršovstvo 13. 5. 2019 - úvodní pobožnost

*Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine.
Uč mě chodit po tvých cestách.
Veď mě cestou své pravdy a vyučuj mě.
Vždyť jsi Bůh, má spása,
každodenně skládám svou naději v tebe.
Hospodine, pamatuj na svoje slitování,
Na své milosrdenství, které je od věčnosti.*

Ž 25, 4-6

*Běda, kdo staví dům ne-
spravedlností a své pokojíky
na střeše bezprávím, svého
bližního nutí pracovat zadarmo
a jeho výdělek mu nedává.
Kdo říká: „Vystavím si
rozměrný dům s prostornými
pokojíky na střeše, prorazím
si v něm okna, obložím jej cedrem
a natřu rudkou.“*

*Zda proto budeš králem, když
se budeš napařovat v cedroví?
Zdali se tvůj otec nenajedl
a nenapil? Když uplatňoval
právo a spravedlnost, tehdy se mu
dobře vedlo. Když se zastával
utištěného a ubožáka, tehdy
bývalo dobře. Zda to neznamená,
že mě znal?*

Jr 22, 13-16

Na krátký čas pozemské pouti jsme my lidé postaveni do „průrvy času“, mezery, mezi zdánlivě neznámé skutečnosti před naším narozením a po naší smrti. A přece na těchto skutečnostech smíme mít podíl i přes hranici časového vymezení našeho života. I když jsme tu jen nakrátko, máme si být vědomi účelu a poslání našeho bytí. V rozměru omezeného času života je nám nabízeno poznání víry, lásky a naděje, poznání Kristova milosrdenství nad všemi problémy, které smíme

vnímat – v poznávání historie, i historie Božího lidu a ve vědomí, že i náš čas je příležitostí pro budoucnost, kterou smíme v naději víry vytvářet ve svých rodinách, ve svém sboru, ve společenství těch, se kterými žijeme. Sem patří i naše staršovstvo s vědomím šestiletého funkčního období, navazujícího na všechna předcházející – nejen ke sprá-

vě sborového společenství, ale i k vytváření podmínek pro budoucí existenci sboru a získávání členů sboru pro další službu - s mnohou nadějí víry v Boží přítomnost a požehnání. Myslím, že slova 25. žalmu i proroka Jeremiáše ukazují směr a poslání naší cesty životem jako jednotlivců, jako společenství. To zůstává, i když jako jednotlivci přicházíme a odcházíme, rodíme se a umíráme, společenství víry, pravdy,

práva a spravedlnosti, s potřebou zastání se utištěných a pomocí všem potřebným, přetrvává a má naději požehnání. Nedejme se proto svést z poznaných cest Božího slitování k planým diskusím, politikaření, uzavírání smluv a paktů a manipulování s osudy, ani s osudy sborů v závislosti na počtech členů nebo na hmotné zabezpečení. Ale držme se cesty víry, evangelia a věčného Božího milosrdenství. Jen tudy vede cesta, která může znamenat pro naše okolí a pro budoucí generace svědectví o tom, že jsme Boha znali.

Jan Matějka

Písň 446, 230

Zpráva z květnové schůze staršovstva

Staršovstvo zahájilo své jednání úvahou br. kurátora Matějky (je otištěna na předchozí stránce).

Po zhodnocení uplynulého období se staršovstvo zabývalo návrhem br. Wrany, který požádal olomoucké staršovstvo o podnět na konvent. Ten pozměňuje návrh na změnu církevního zřízení následovně: vložit slovo **slovem**: (Církev) „od svých členů žádá, aby pilně četli Písmo svaté, aby setrvali v bratrském obecenství života kolem Slova Božího a svátostí, vychovávali spolu s církví své děti ve víře, společně oslavovali Boha, osvědčovali svou víru **slovem** a životem podle evangelia, v lásce sloužili svým bližním a nesli odpovědnost za zajištění hmotných potřeb církve.“

Staršovstvo odsouhlasilo, že návrh olomoucký sbor podá. Br. farář připraví zdůvodnění pro podaný návrh.

Přípravy na léto:**a. Léto (tábor, English camp, Pteňák)**

Pteňák – téma bude „naše rituály“ – křest, Večeře páně, atd.

English camp – I.Marková zajistila už pro americké hosty lístky na vlak. Připravujeme v souvislosti s English campem mimořádné vydání Posla – tentokrát v angličtině. Další úkoly týkající se přípravy pobytu našich amerických přátel jsou rozdělené. Pravidelně se schází přípravná „americká skupina“.

b. Rozárium 8. 9. – o techniku se stará M. Vraj. Hudební doprovod zajistí D. Marek na varhany a S. Jílek na trubku.

Šternberk – oslava 70 let sboru 8. 9. (nabídka pomoci s přípravou oslav). Br. B. Gallat předběžně projednal možnost služby hudební skupiny. Hledáme styčnou osobu pro přípravu občerstvení z Olomouce.

Technické věci

- **Kamerový systém** – varhaníci preferují kameru monitorující vstup do sálu a druhá kamera s přenosem dění kolem stolu Páně, obě bez záznamu. Nabídka bude upravená, nečekáme velký cenový rozdíl.
- **Ozvučení** – nabídka bude zpracována pro grantovou komisi. Budeme pokračovat s br.Krausem, aby do června bylo připraveno pro realizaci.
- **Informace technické komise** – řešíme podobu návrhu úpravy sálů, stávající architektka nechce dále ve spolupráci pokračovat. Hledáme shodu a podobu úprav sálů.

Ekumenické setkávání duchovních – neformální setkání svolává br.Hamáček. J. Lukáš zkusí s kolegy projednat možnost ekumenické bohoslužby na Svatodušní pondělí nebo setkání u příležitosti výročí sametové revoluce.

Náklo – M.Vraj se snaží zajistit zateplení půdy (už má předjednanou realizaci v ceně přibližně 30 tis Kč) a v souvislosti s tím pak projednat zvýšení nájmu.

Spolupráce s Diakonií Rýmařov – připomínáme si 10 let trvání našeho partnerství; zároveň se vynořuje potřeba hledat nové ochotné spolupracovníky ze sboru.

Ekonomické informace jsou k dispozici u br. pokladníka.

Staršovstvo ukončilo schůzi ve 20:45 modlitbou a písní 230 *Noc již přede dveřmi*.

Dle zápisu Evy Palové Dostálové pro Posla zpracovala Jana Vrajová

Neděle 19. května

Zatímco bratr farář Jan Lukáš s manželkou Dagmar odjeli navštívit náš partnerský sbor do Athens v USA, nedělní bohoslužby 19. května sloužil spirituál KEA Aleš Wrana. Součástí bohoslužeb byl také křest studenta Konzervatoře Evangelické akademie Olomouc Daniela Štědroneš. Tento téměř 19let mladý muž přijal svátost křtu v přítomnosti svých rodičů Milana a Petry Štědroňových a svojí kmotry Ireny Sojkové.

Křest se odehrával před odchodem dětí do nedělní školy a děti v něm splnily závazný úkol: přinést ze sborové kuchyně vodu ke křtu. Osm dětí se v určitých vypočítaných vzdálenostech rozdělilo po celé trase z kostela až do kuchyňky. První nabral vodu do konvičky, přinesl dalšímu, ten pokračoval zase k dalšímu, až poslední z dětí předal křtící konvičku bratru faráři u stolu Páně. A křest mohl začít...

V neděli 19. května jsme byli svědky křtu Daniela Štědroneš. Kmotrou byla Irena Sojková, křtil br. f. Aleš Wrana.

Po křtu a odchodu dětí do Nedělní školy začalo kázání.

J 13, 31-38; Nu 21, 4-9; Ga 3, 7-14

Čtete o tom, jak Ježíš naposledy večerel se svými učedníky. A po té večeri:

Když Jidáš vyšel ven, Ježíš řekl: „Nyní byl oslaven Syn člověka a Bůh byl oslaven v něm; Bůh jej také oslaví v sobě a oslaví jej hned. Dětky, ještě jen krátký čas jsem s vámi. Budete mě hledat, a jako jsem řekl Židům, tak nyní říkám i vám: Kam já odcházím, tam vy přijít nemůžete. Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali; jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým.“ Šimon Petr mu řekl: „Pane, kam odcházíš?“ Ježíš odpověděl: „Kam já jdu, tam mne nyní následovat nemůžeš; budeš mne však následovat později.“ Šimon Petr mu řekl: „Pane, proč tě nemohu nyní následovat? Svůj život za tebe položím.“ Ježíš odpověděl: „Svůj život za mne položíš? Amen, amen, pravím tobě: Než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“

Přátelé v Kristu,

Ježíš řekne: „Nyní byl oslaven Syn člověka“. A přitom se dějí věci, které nám nijak slavné nepřipadají. Je to janovský způsob myšlení, který je dost jiný než ten náš. Musíme si myšlení evangelisty Jana v krátkosti připomenout, abychom pochopili, co se tady mezi Ježíšem a jeho učedníky odehrálo. – Ježíš slaví se svými učedníky poslední večeri. A Jidáš odtud z večeradla vyšel do noci, aby Ježíše zradil. A podle evangelisty Jana Ježíš okomentoval Jidášův odchod do noci takto: „Nyní byl oslaven Syn člověka a Bůh je oslaven v něm.“ To znamená: „Teď se vše spustilo, teď se daly věci do pohybu.“ Spustil se ten děj, kdy Ježíš bude trpět a nakonec zabít. Ale podle Jana je právě tohle zároveň proces Ježíšova oslavení.

Utrpení a smrt vidí Jan jako oslavení. Pozná se to nejlépe na Janově vnímání kříže. Podle ostatních třech evangelií, která byla sepsána o několik desetiletí dříve, je kříž prostě popravčí nástroj. Smrt na kříži je potupná. Ježíš visí nahý před očima všech. Pro některé tehdejší židy byl tenhle způsob popravky dokonce důkazem, že Ježíše Bůh zavrhl. Vždyť ze Starého zákona znali slova: „Proklet je každý, kdo visí na dřevě.“ – Evangelista Jan, když své evangelium píše o několik desetiletí později, však vidí kříž už úplně jinak: Ježíš na kříži je jako nový had Ohnivec, had z lesknoucího se bronzu, který má přitahovat naše pohledy, pozvedávat naše zraky. A kdo na něho pohlíží s vírou, zůstane naživu. Od tohoto pochopení, které co církve vnesl evangelista Jan, se pak odvinul onen zvyk, že dodnes někdy věšíme na zeď krucifixy, jako pobídky k pozvednutí srdce.

Jan tedy vidí kříž jako znamení záchrany. Janovský styl je takto vznešený, všimněme si však, že Ježíšovi učedníci byli mnohem přízemnější. Dnešní evangelium to nijak nezakrývá. Ježíš směřuje cestou oslavení, ale jeho učedníci ho tou cestou následovat nemohou. „Kam já odcházím, tam vy přijít nemůžete,“ říká jim Ježíš. Jakoby ta cesta pro ně byla zatarasená. Zablokovaná lidskou omezeností a slabostí. A ta jejich omezenost se hned mnoha způsoby projevuje. Jako kal ve vodě, která nemůže proudit. Ježíš k nim mluví o lásce, která by mezi nimi měla být, ale Jidáš se právě rozhodl pro zradu. Pravděpodobně Jidáš chce spustit dění, aby se Ježíš musel projevit ve své božské moci. Jidáš si představuje, že se Ježíš při svém střetu s římskou mocí rovnou projeví jako mocný Mesiáš. A jiného učedníka, Petra, který chce zůstat v Ježíšově blízkosti, a teď zůstal s Ježíšem u večere, ta lidská slabost a zabrzděnou, o které Ježíš mluví, šťve zase na jiný způsob:

„Mistře, proč tě nebudu moci následovat?“ Dokonce mu připadá, že on by se byl pro Ježíše schopen obětovat dříve než Ježíš pro něj: „Svůj život za tebe položím.“ Ale Ježíš jako by se mu trochu vysmíval, oprávněně, protože on zná Petra lépe, než Petr sám sebe: „Svůj život za mne položíš? Amen, amen, pravím tobě: Než kohout zakokrhá, třikrát mě zapřeš.“ A tak se učedníci holedbají, kopejou kolem sebe, jsou bezradní, a bezradní ze své bezradnosti, ale teď ještě nejsou ničeho pořádného schopni. Nemůžeme my lidé udělat nic opravdového, nic slavného. Do určité doby, než se s námi něco stane, než se naše situace nějak zásadně změní.

A Petr také o takové možnosti proměny od Ježíše slyšel: „Budeš mě následovat později.“ A to „později“ tady znamená: „Až budu ukřižován. A až za vámi přijdu po svém vzkříšení.“ Na tom všechno závisí. Odtud vylpne nová síla pro vás, vytrvalost a odvaha. POTOM se všechny věci přeznačí. I vy budete moci poznat, že utrpení ve víře je oslavení Syna člověka. Nejdřív to platí pro onoho Syna člověka s velkým S, pro Ježíše. Ale pak snad taky i vy ostatní budete schopni pochopit svůj životní kříž. Budete mít sílu a odvahu k oběti. Protože my všichni jsme přece synové a dcery člověka. A naše životní těžkosti, naše vlastní kříže a oběti, přijímané ve víře jsou našim oslavením. – A po Velikonocích také správně chápeme to, co zde Ježíš říká o lásce: „Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali, jako já jsem miloval vás.“ Nejenom na mučednictví, ani na opravdovou lásku bychom neměli sílu, pokud bychom nevěřili, že nejprve Ježíš miloval nás, miloval obětavě, až do smrti. Amen

Sborový den

Letos slavíme desáté výročí partnerství našeho sboru s Diakonií v Rýmařově. V neděli 26. 5. se také proto konal sborový den. Přidali se k nám i zástupci z Diakonie Rýmařov.

Bohoslužby vedl a kázal br. f. Miroslav Erdinger, farář mělnického sboru. Přijel s manželkou Eliškou, která je ve sboru pastorační pracovnící. Po bohoslužbách se konala přednáška br. f. Erdingera na téma **Pokora - sebevědomí - autenticita**. Děti měly samostatný program pod vedením Esterky Vrajobé.

Sborový den jsme zakončili společným obědem – salátovým barem (několik druhů těstovinových salátů, čockový, tzatziki, zeleninový).

Nádherné nedělní dopoledne sice lákalo k výletům, ale i v našem kostele to zářilo. Nejdříve nástroje trubačů, tóny a hlasy evangelických písní, biblické slovo a výklad, který chytá za srdce, přimluvné modlitby, osobnost br. faráře, jeho svědectví víry, vše podané tak přátelsky... A nakonec dobré společné jídlo i reflexe prožitého u nádobí.

Díky za toto krásné ráno...

Adéla Gabrielová

Uvítání Zacka a Melodie

Ve středu 22. května jsme u Kenningových přivítali naše americké přátele Zacka a Melodii, které známe z Rescued. Přijeli pomáhat v práci s mládeží pod záštitou spolku Setkávání Travná, který vede Jared Kenning. Ubytování našli v Olomouci a zatím se

seznamují s poměry v naší zemi a intenzivně se učí česky.

Kež se jim u nás líbí, dobře daří a kež u nás najdou vstřícnost a pomoc, kdykoli budou potřebovat.

At' je provází Boží požehnání!

-kom-

Náš pobyt v USA (25. 3.–15. 4. 2019)**Atlanta**

Sedím za počítačem a přemýšlím, co vlastně napsat. Bylo toho tolik! Za tři týdny toho člověk zažije dost, obzvláště když nahlédne za velkou louží.

Do USA jsme se vydali s manželkou Dagmar. Byl s námi také bratr farář Aleš Wrana, spirituál Konzervatoře Evangelické akademie v Olomouci. Ale nejen že jsme se tam vydali. Byli jsme současně vysláni naším olomouckým sborem. Původním účelem naší cesty byla naše účast na partnerské konferenci od 1. do 5. dubna. Sborny ČCE, které mají partnerský sbor v Presbyterní církvi USA (PC USA) se jednou za tři roky společně setkávají se svými partnerskými sbory. Minulá konference se konala v Praze v roce 2016. A po třech letech jsme dostali pozvánku do Decatur ve státě Georgia. Decatur je předměstí Atlanty, hlavního města tohoto amerického státu. Konference se konala na „Columbia Theological seminary“, tedy v komplexu teologické fakulty.

Kdo tam byl z naší české strany? Šlo o zástupce sborů Olomouc, Letohrad, Přerov a Vsetín. Účastníky konference však byli také

Česká skupina z ČCE na partnerské konferenci

zástupci ETF UK, studenti teologie, zástupci Diakonie a Synodní rady, ale také zástupci Skotské presbyterní církve, se kterou máme taktéž živé kontakty. Z americké strany to byli zástupci našich partnerských sborů v USA.

Tématem konference bylo „Sharing of Hope“. Sdílení naděje. Mluvili jsme o všem, co nás trápí, jakým potížím i výzvám musíme dnes na obou stranách čelit. Imigrace. Rostoucí moc diktátorů ve světě. Globální změny klimatu. Ale ani vnitřní atmosféra v obou našich zemích není příznivá. Roste napětí. Mluvili jsme o tom, co vše ohrožuje dnešní svět. Jak těmto rizikům čelit? Co vše dobrého lze dělat? Jak neztratit naději?

V rámci konference jsme měli možnost navštívit dvě místa, která s tématem dle mého názoru velmi souvisela. V prvním případě to bylo středisko pro integraci uprchlíků převážně z afrických zemí, které provozuje právě PC USA. Lidem ze zemí postižených nedostatkem nebo válkou zde pomáhají se začleněním do společnosti. Součástí komplexu byl také kostel, na jehož stěně měli ruční výtvar, kus plátna s nápisem HOPE

(naděje), Druhá návštěva pak byla v centru M. L. Kinga v Atlantě, kde jsme navštívili muzeum a památník. Také kostel, kde tento patrně nejslavnější baptistický kazatel sloužil a kázal; a konečně také jeho hrob i hrob jeho ženy Coretty. Symboličtější místo odpovídající tématu konference už snad navštívit ani nešlo.

Během konference předkládaly jednotlivé sbory své krátké prezentace o svém partnerství. Prezentace o našem partnerství s Athens proběhla až na závěr, v rámci bohoslužeb se Svatou večeří Páně, kterou jsme společně slavili. Promítli jsme náš poutač k Noci kostelů, což byl odrazový můstek pro důraz na naše vzájemné budování mostů. Athenští vystavili dřevěné postavičky betlému bratra Pavla Janošíka staršího.

Athens a Montreat

První naše účast na bohoslužbách v Athens se uskutečnila ještě před konferencí a byli tam všichni její čeští účastníci. Bohoslužby delší než naše, s více prvky. Mnohé pozdravy, mnoho srdečných slov. Prostě – vítejte u nás... I já jsem pozdravil naše přátele, předal ruční výtvar našich dětí.

Po skončení konference jsme jeli do Athens podruhé a téměř na celý další týden. Tentokrát už pouze já, Dagmar a Aleš Wrana. Při večeři Páně se podával chleba a hroznová šťáva v malých kalíšcích. Tak je to nakonec v anglosaském protestantismu asi nejčastěji zvykem. Bohoslužby jsou tam delší, včetně několikaletých ohlášek snad všech sborových odborů. Bylo mi ctí se na vysluhování podílet.

Zaujalo nás tam množství sborových prostor. Těch místností a sálků pro různé sborové aktivity! A všech-

no vkusně a prakticky zařízeno. To kdybychom měli! Nemuseli bychom tak obtížně promýšlet využití těch našich olomouckých.

V týdnu po konferenci nám Athénští připravili moc pěkný program. Jednak návštěvy u členů sboru a mnoho rozhovorů a setkání, možnost poznat službu „Meals on wheels“ – rozvoz obědů sociálně slabým lidem, návštěva univerzitní knihovny a městského muzea, apod.

Aleš Wrana odjžděl ve středu 10. dubna. Nás dva čekalo ještě pět dní pobytu. Původně jsme uvažovali o tom, že si s Dagmar uděláme ještě svůj privátní program. Farář Mark Harper nám zjišťoval možnosti pronájmu auta i ubytování v horách asi dvěstě kilometrů daleko. Ale pak nám prozradil důležitou věc. Ve svém sboru má totiž bývalého faráře a teologa Jima Bowdena s manželkou. I u nich jsme byli krátce hosty. Jejich syn David, úspěšný podnikatel si splnil svůj sen a postavil vilu v Severní Karolíně, v „Cherokee National Forest“. Jde o jižní část Appalačského pohoří, přibližně tam, kam jsme se

Americká skupina, která se k nám v červenci chystá

chtěli vydat po vlastní ose. David ovšem před dvěma lety náhle zemřel. Rána pro celou rodinu. No a Mark mi prozradil: „Víš, Jim a jeho žena Gere jsou moc rádi, kdykoli mohou nabídnout „Bowdenvillu“ k dispozici členům sboru a přátelům.“ Samozřejmě jsme rádi přijali, stejně jako nakonec i nabídku našich nových přátel Tamary a Thona Stamových, u kterých jsme po konferenci v Athens bydleli, že by se tam

New York z Empire State Building

rádi podívali s námi. Jeli bychom jejich autem. Rádi jsme souhlasili a ve středu 10. dubna jsme vyrazili směr Montreat, N.C. Mimochoodem, známé presbyteriánské středisko v horách Severní Karolíny, nedaleko hranice se státem Tennessee.

Prožili jsme tam moc pěkné poslední tři dny, vykonali dvě túry, pokochali se krásnou probouzející se přírodou, připomínající naše Beskydy, ale současně tak jinou. Kvetoucí rododendrony a počasí prakticky už letní. Poslední den, už na cestě zpět do Athens, jsme se ještě zastavili v indiánské rezervaci ve „Smoky Mountains“. Byli jsme v muzeu Cherokeeů, násilně vyhnaných evropskými kolonisty a přinucených opustit své odvěké domovy. Jejich cesta na západ se nazývá dodnes „cesta slz“. Památník a muzeum tuto trpkou epizodu z jejich života připomíná.

New York City

Jistě jste si všimli toho, že jsem zatím nepsal nic o tom, jak jsme prožili ten první týden na americké půdě. Ten byl ryze soukromý, a proto se mu věnuji až v závěru, i když jsme jej uskutečnili hned na začátku.

New York byl městem, které jsme znali jen z filmů. A najednou jsme je viděli na vlastní oči! Byl to neskutečný zážitek. Už jen cesta starobylym metrem, kde se od jeho vzniku prakticky nic nezměnilo.

V New Yorku jsme za čtyři plné dny viděli maximum, co se dalo. Times Square, Pátou i Sedmou Avenue, Central Park. Když jsme v jeho těsné blízkosti stáli před rezidencí Dakota, kde bydlel John Lennon a před níž byl i zastřelen a z druhé strany silnice ji fotografovali, najednou přijel taxík a vystoupila z něj malá starší drobná

žena, zahalená do kabátu. Napadlo nás – že by Yoko Ono?

Vyjeli jsme na Empire State Building, do jisté doby nejvyšší mrakodrap na světě. Vidět město z více jak tří set metrů je zážitek!

Moc se nám líbila Guggenheimova galerie, což je poslední projekt slavného architekta Franka Lloyda Wrighta. Navštívili jsme Čínskou čtvrt', prošli se po Brooklynském mostě, svezli se na trajektu kolem Sochy svobody a poslední den navštívili muzeum 11. září na místě bývalých dvojčat Světového obchodního centra. Taky hluboký zážitek, jakkoli tragický a smutný.

Celkový dojem ze Spojených států, ať už jsme byli kdekoli, by se dal shrnout slovy: otevřenost, přátelská atmosféra, úsměvy,

snaha pomoci a poradit už jen ve chvíli, kdy koukáte do mapy na ulici nebo v metru a zatím jste o radu nikoho nežádali. Tady je ten náš největší deficit. My Češi se k sobě stále často neumíme chovat (viz článek Jany Vraťové v minulém Poslu). Jistěže není nic a nikde ideální. A dobrému chování se lze naučit a lze tak činit i z ryze vlastního zájmu. My jsme se ale s pěkným jednáním nesetkávali jen mezi přáteli, ale právě taky tam, kde to ničí povinnost nebyla.

No a závěrem bych chtěl připomenout to, co už mnohokrát zaznělo: Jezdíme do Athens, jsme tam vždy vítáni a očekáváni.

Jan a Dagmar Lukášovi

Výročí - kultura - historie

DOMOV

*Domů se každý vrací rád
z překotných vírů života
aby tu mohl i rozjímat
v čem že tkví pravá jistota*

*Vzpomínky jako pestrý film
jsou plné hlavních rolí
místy je obraz zkalený
hřích, jenž stále bolí*

*Kde najít ten pevný bod
na kterém se pevně stojí
kde je vše jisté bez náhod
bez ztráty kytičky v boji*

*Minulých let hravé štěstí
mění se v jistotu konce
který se musí i nésti
za zvuku smutného zvonce*

*Pevný bod je domov, člověče
krásný a věčně čistý
k němu až kříž svůj dovlečeš
můžeš ho mít jistý*

*Není však jen tady na zemi
je nutno věřit tomu
je i tam u Boha na nebi
kam lze se navrátit domů*

Pavel Janošik st.

Víkendovka mládeže v Dobřečově

O víkendu 17.–19. 5. jsem navštívila víkendovku na chatě u Brtníků s biblickými tématy Daniela. Byli jsme v nádherném prostředí Jeseníků. O duchovní program (včetně výroby nekřesťanských model, které nikdo neměl to srdce spálit) se postaral bratr farář Honza Lukáš. Jinak jsme hráli spoustu zábavných her – ať už naplánovaných, či ne – často pod vedením Marka Vraje, který se také zhostil role kuchaře a vařil vynikající jídla. Akce nebyla špatná, určitě pojedeme znovu.

Za všechny zúčastněné tímto děkuji organizátorům.

Malvína Jurečková.

Došlo i na vítě – věnců. Víla je pro sebe i pro ostatní zájemkyně Anežka Čermáková.

Farní sbor ČCE v Olomouci Vás zve na

SBOROVÉ ODPOLEDNE V DRAHANOVICÍCH

neděle 16. 6. 2019 od 14.30

Galerie U kalicha – dříve kostel ČCE

PROGRAM: muzikál KAPITÁN NOE A JEHO PLUJÍCÍ ZOO

(autor Josef Horowitz)

- hudba • hry pro děti •
- občerstvení na přilehlé zahradě •

Všichni jste srdečně zváni!

SPOLEČNÝ ÚKLID KOSTELA

Náš kostel je letos v centru stavebního dění, ale přesto bychom rádi i letos kostel uklidili.

Na okna v kostele v 1. patře jsme na pondělí 17. 6. 2019 pozvali firmu, která okna renovovala.

Další úklid už bude na nás, a to v následujících dnech

úterý 18. 6. až pátek 21. 6. 2019

vždy od 16 hodin

Jednotlivé úkoly budou rozepsány na listině, můžete se už nyní zapisovat v dolním sále. Děkujeme všem, kteří si na tuto důležitou službu udělají čas.

Prosíme o hojnější účast mladších ročníků!

EVANGELICKÁ TEOLOGICKÁ
FAKULTA
Univerzita Karlova

zve všechny zájemce z řad církvi i veřejnosti na dvouletý kurz celoživotního vzdělávání a Univerzity třetího věku

ÚVOD DO EVANGELICKÉ TEOLOGIE

v prostorách sboru ČCE v Olomouci, Blahoslavova 1

Kurz začne od října 2019, bude se konat jedenkrát měsíčně, zpravidla druhý čtvrtek v měsíci, 14–18 hodin.

Plán kurzu:

Zimní semestr 2019/20 (říjen–leden): Nový zákon

(doc. Jiří Mrázek, Th.D., Jan Roskovec, Ph.D.)

předběžné termíny: 10. 10., 14. 11., 12. 12., 9. 1. 2020

Letní semestr 2020 (březen–červen): Starý zákon

(prof. ThDr. Martin Prudký, doc. Petr Sláma, Ph.D., doc. Filip Čapek, Ph.D.)

Zimní semestr 2020/21 (říjen–leden): Religionistika

Letní semestr 2021 (březen–červen): Církevní dějiny

Cena kurzu za semestr: 500,- Kč.

Minimální počet účastníků pro otevření kurzu: 10 osob.

Kurz je plánován jako celek. Po domluvě lze absolvovat jen jednotlivé semestry či přednášky.

Přihlášky zasílejte emailem do 30. 6. 2019 na adresu studijni@etf.cuni.cz. Případné dotazy směřujte na Petra Galluse, Ph.D. (gallus@etf.cuni.cz). Přihlášeným zašleme včas podrobnosti o konání a průběhu kurzu.

Prohlášení 1. zasedání 35. synodu Českokatolické církve evangelické

Všichni zakoušíme dopady změn klimatu. Citlivěji vnímáme výkyvy počasí, sucho a problematiku oteplování planety. Jako lidstvo stojíme před dalekosáhlými hrozbami nedostatku pitné vody, snižující se biodiverzity, neobyvatelnosti celých oblastí planety a stěhování milionů lidí. Rozsah problémů mnohé ochromuje. Někteří se snaží situaci ignorovat nebo zlehčovat. Jiní se spoléhají na to, že žijeme ve šťastnější části světa a že se nás změny nedotknou. Jsou však také lidé, které tato situace hluboce trápí a snaží se nejhoršímu podle svých sil zabránit. Někteří přitom propadají chmurám, že vztah člověka ke stvoření se již nezdaří změnit včas.

Připojujeme se k lidem, kteří chtějí v této situaci jednat a kteří si uvědomují odpovědnost za svět. Jako křesťané se nechceme vzdát naděje. Myšlenka stvoření nám pomáhá pochopit, že všechno živé je jedinečné a že Bůh v něm stále působí. To nám dává naději, že každý člověk může přispět k nápravě a stát se inspirací pro druhé. Je třeba solidarity s těmi, kteří změny klimatu ne-

zavinili a na které dopadají nejvíce. Naději jsou pro nás mladí lidé, kteří si uvědomují, že budoucí podobu světa je třeba řešit dnes a tlačí na politiky, aby jednali. Podporujeme rozvoj čistých forem energie, ústup od fosilních paliv a zodpovědné zacházení s krajinou. V Českokatolické církvi evangelické chceme hledat všechny možné a dostupné prostředky, abychom náš vlastní podíl na změně klimatu snížili.

Naše společnost se ve vztahu ke klimatickým změnám mylně rozděluje na „aktivisty“ a „realisty“. Globální změny se týkají nás všech. Nepomůže již pouze dobrovolná skromnost jednotlivců, ani změny jen v jedné části světa. Všichni musíme změnit své smýšlení a podílet se na záchraně prostředí. Proto se obračejme na politiky na všech úrovních, na Parlament a vládu ČR, občanskou společnost a všechny jednotlivce, aby situaci vzali vážně a jednali moudře, odpovědně a solidárně, aby se podařilo zpomalit změny klimatu a zastavit ničení životního prostředí.

Praha, 18. května 2019

Rozpočet církve a odvody do personálního fondu

Z jednání 1. zasedání 35. synodu ČCE v Praze 16.–18. května 2019

Ke schválení rozpočtu na rok 2019 byla otevřena rozprava. V jejím úvodu vystoupil k návrhu zvyšování příspěvků do personálního fondu senior Ústeckého seniorátu Tomáš Matějovský. Zmínil, že odvody v navržené výši přesahují možnosti téměř všech sborů v jeho seniorátu a poprosil hlasující, aby to vzali v úvahu. V podobném duchu

navázal i Filip Keller. Nezpochybnil navržená čísla, ale připomněl, že rozhodnutí o výši odvodů se každoročně na synodech revokují. Podtrhl význam proměnných, které do prognóz různě promlouvají, a proto v této situaci doporučil spíše zdrženlivost před stanovováním propočtů na dlouhé roky dopředu.

Roman Mazur následně zpochybnil návrh odvodů s tím, že je pro třetinu nejmenších sborů likvidační. „Nepotřebujeme miliardu na jistě personálního fondu, protože spolu se zvyšováním odvodů bude také ubývat sborů a farářů, které bychom z výnosů z těchto peněz platili,“ uvedl ve svém příspěvku. Petr Kopecký zmínil navíc psychologický efekt konečné výše odvodů (až na 680 tis. Kč v roce 2030) s tím, že suma může být demotivační pro sbory už v této fázi.

Miroslav Maňák, Jiří Schneider a Jan Matějka představili ekonomické rozvahy, které vedly k výpočtu postupného zvyšování odvodů. Br. Matějka upozornil, že nastavená výše odpovídá reálné situaci. I kdyby cílová částka měla být stanovena např. na 400 tisíc, bude nezbytné ji pak z roku na rok skokově zvýšit např. na 800 tisíc. Oproti tomu postupné zvyšování je realistické a snesitelnější. Ani kdyby to bylo pro část sborů likvidační, nevedly by plánované příjmy k miliardě na účet personálního fondu. Argumentaci podpořil synodní senior Daniel Ženatý apelem na zvýšenou obětavost členů církve a na soustavné informování o této potřebě. „Dospělé řešení situace máme přece úplně na dosah. Proč stále nemáme odvahu otevřeně chtít po svých členech pravidelný salár ve výši 5 % z platu? Naše problémy by tím byly vyřešené a i tyto diskuse by pak byly bezpředmětné.“

Václav Hurt navázal v podobném duchu: „Jsem vděčný za to, co řekl synodní senior. Chtěli bychom svobodu, ale bez vlastní odpovědnosti. Osobně jsem za odstavění od státu vděčný. Trochu to bolí, ale máme na to. Zahraníční církve nás minimálně deset let informují, že postupně ukončí naši podporu. Víme to dlouho, jen jsme to nechtěli vzít na vědomí.“

Vedoucí tajemník ÚCK Jaromír Plíšek následně připomněl, že hlasování proběhne

pouze o návrhu na následující dva roky, tj. do roku 2021. Ostatní čísla v modelu jsou informativní a ukazují směr. Leží na našich bedrech, abychom je vhodně a naléhavě komunikovali do svých sborů a k jednotlivým členům církve. Čím dříve, tím lépe. Financování církve má být starostí nejen vedení církve, ale každého jednoho jejího člena. Po této dlouhé diskusi synod schválil návrh rozpočtu pro rok 2019.

Další dlouhou diskusi potom vzbudila variantní koncepce odvodů do personálního fondu. Hovořilo se o jejím přínosu a o způsobu, jakým by se měl solidární odvod vypočítávat. Po dlouhé rozpravě a četných technických a procedurálních připomínkách byl návrh shromážděním synodu s drobnými úpravami přijat.

Tolik diskutovaná koncepce odvodů do personálního fondu prozatím nenabyla definitivní podoby. Výhled, který se postupným zvyšováním v následujících letech dostane až na částku 680 tisíc Kč za farní sbor (v roce 2030) nakonec nebude tím definitivním. Synod pověřil synodní radu, aby pro příští zasedání zpracovala podrobnější prezentaci včetně proměnných a dalších faktorů, které do kalkulace promlouvají a odůvodňují, jak s nimi ekonomické výhledy pracují.

Odvod farního sboru se bude skládat z paušální části, jejíž výši stanovuje synod usnesením, a z poměrné části, která se pro jednotlivé farní sbory vypočítá podle stanoveného základu a výpočtového klíče, který zohledňuje život farního sboru za uplynulé období. Synod tedy usnesl, že pro rok 2020 se dělí na paušální část ve výši 140 000 Kč a základ pro výpočet poměrné části odvodu ve výši 20 000 Kč.

Více o jednání synodu na www.synodce.cz.

BOHOSLUŽBY ČCE V ROZÁRIU OLOMOUC

V neděli 8. září 2019 v 9 hodin

se budou bohoslužby k začátku školního roku v našem sboru konat v případě pěkného počasí v rozáriu výstaviště Flora Olomouc.

POZVĚTE, PROSÍME, SVÉ PŘÁTELE A ZNÁMÉ!

Akce KEA v červnu 2019

4. června 2019, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13,
Olomouc

Interní koncert KEA

Účinkují:
studenti a pedagogové KEA

17. června 2019, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc

Koncert Amerického dua

Účinkují:
Elena Něždanová (USA) – klavír
Roman Placzek (ČR/USA) – violoncello

18. června 2019, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc
**Koncert studentů zobcových fléten
třídy Jitky Konečné**

24. června 2019, 19.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13, Olomouc
**Koncert studentů hry na příčnou
flétnu a jejich hostů**

**Bohoslužby
k závěru
školního roku**

Ve čtvrtek 27. června v 11 hod
v koncertním sále,
Wurmova 13.

Žízeň

Povede je A. Wrana.
Všechny srdečně zveme!

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz

Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec, Amos Děkaník a Ivana Jenišťová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 5. 2019

Vyšlo: 2. 6. 2019

Uzávěrka příštího čísla: 15. 6. 2019

<http://www.olomouc.evangnet.cz>